

## Sagan om Spike

Det var en gång en pojke som hette Spike.

Han var orolig och rastlös och hans mamma sa jämt att han hade myror i byxorna. Spike kunde aldrig sitta still, än var det ena än det andra som fångade hans intresse. Allt som lät och surrade var Spike intresserad av, grytlock och kastruller, klockor och bilar och flygplan, och om sommaren brukade han han humla med humlorna och surra med bina...

Buzz, buzz, brukade Spike säga när han fick syn på någonting som flög.

Dessutom var Spike intresserad av musik, all sorts musik från Thore Skogman till Beethoven och Rolling Stones och Dizzy Gillespie, han brukade somna till radio Luxemburg på kvällarna och drömma att han själv stod på scen...

Så en dag gjorde Spike slag i saken. Han samlade ihop kvarterets ungar och berättade för dom om den stora nyheten: Dom skulle bilda ett band !

Harald med den stora truten fick bli sångare och Erik den tystlåtna lånade grannens gitarr och Sofia med dom drömmande ögonen fick göra en ståbas med hjälp av en plastink, en träbit och en bit snöre. Och Spike, ja han skulle ju spela trummor förstås, så han samlade ihop alla kaggar och grytlock han hittade. Och dessutom visselpipor och sirener, biltutor och flaskor med vatten i.

Bandet, som skulle heta nånting med the, för så gjorde alla band på den tiden, samlades på bakgården om sommaren och i källaren på vintern.

Farbröderna och tanterna klagade på oväsendet men det struntade nånting med the i. Det ger vi blanka sjutton i, sa Spike och log lyckligt med en tand borta och Sofia med dom drömmande ögonen plockade blommor och satte i håret för så skulle det vara, och man spelade plattor på en liten plast-grammofon som Spike hittat i ett soptunna och man drömde och drömde...

Det gick dåligt för Spike i skolan för all energi gick åt till bandet, han hörde oftast inte när lärarna berättade om det kriget eller det bråket eller den glosan utan Spike hade bestämt sig. Han skulle bli musiker !

Men åren gick och man blev äldre. Nånting med the slutade och Erik den tyste fick jobb på ett kontor där han satt med en skylt hela dagarna som det stod "ja" på, som han skulle visa upp varje gång chefen kom förbi, och Harald med den stora truten blev försäljare och gick runt och knackade dörr och försökte lura på folk grejer som ingen ville ha, och Sofia med de drömmande ögonen åkte med buss till Indien och kom aldrig tillbaka, och Spike då, undrar ni kanske ?

Ja, han slutade att växa, blev långhårig och började dricka öl och tycka illa om alltihopa i smyg. Så om ingenting har hänt så sitter han fortfarande i sin källare och slår på allt som rör sig, men varje vår och sommar, då löven spricker ut och flyttfåglarna kommer tillbaka, är det någonting i honom som klickar till när han går på stan och försöker låna pengar till nästa flaska, och lyssnar man noga kan man höra honom säga:

-Buzz, buzz...

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mikael Ekman med Poeter.se id #45248 innehar upphovsrätten